

Til *undervisningsministeren* (15/10 85) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at der dispenseres fra reglerne om folkeskolens undervisning af elever med generelle indlæringsvanskeligheder i form af nedsat timetal, samt hvor ofte sådan dispensation gives?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles på baggrund af en konkret sag fra Århus amt, hvor undervisningsministeriets departement gav afslag på en ansøgning om nedsat timetal på trods af, at såvel forældre som skole (Stensagerskolen) var enige om det ønskelige heri, og på trods af, at ansøgningen støttedes af læger, pædagoger, terapeuter og psykologer.

De pågældende havde i stedet behov for mere fysioterapi, musikterapi, pædagogisk stimulation m.m., som ikke kunne opfyldes på Stensagerskolen.

Folkeskoleloven er som bekendt ikke udformet med henblik på elever med generelle indlæringsvanskeligheder. Med disse børns integration er de imidlertid kommet ind under loven, som er søgt tillempt disse elevers særlige problemer gennem en bekendtgørelse. Det forekommer imidlertid, at forvaltningen af bestemmelserne primært tager udgangspunkt i de øvrige elevers behov og ikke i de handicappede børns forudsætninger, der kan adskille sig væsentligt herfra.

Spørgeren ønsker oplyst, hvad der skal til for, at der gives dispensation i nedadgående retning.

Svar (23/10 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ifølge folkeskolelovens § 3, stk. 2, er undervisningsministeren bemyndiget til at fastsætte regler om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand samt til at dispensere fra folkeskolelovens §§ 4, 6, 7, 12 og 14. Ifølge § 6, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 415 af 25. august 1978 om folkeskolens specialundervisning af elever med generelle indlæringsvanskeligheder kan undervisningstiden for elever, der modtager specialundervisning på hold eller som enkeltmandsundervisning, med forældrenes samtykke overstige de maksimale timetal, der er fastsat i folkeskole-

lovens § 14, stk. 1 og 2. Bekendtgørelsen åbner imidlertid ikke mulighed for at nedsætte timetallet.

Ved udlægningen af særfor sorgen i 1980 blev undervisningen af svært handicappede elever omfattet af folkeskoleloven. Det blev i den forbindelse overvejet, om folkeskoleloven var egnet til at omfatte disse elever, og resultatet blev, at loven med de muligheder for fravigelse, der er fastsat i § 3, stk. 2, måtte anses for et relevant lovgrundlag, bl.a. fordi der dermed blev skabt sikkerhed for placeringen af ansvaret for svært handicappede børns undervisning – et forhold, som langt den overvejende del af forældrene finder værdifuldt. Når man i bekendtgørelsen om specialundervisning af elever med generelle indlæringsvanskeligheder ikke har skabt hjemmel til at fravige folkeskolelovens regler om minimum for undervisningstiden, skyldes dette ikke mindst et ønske om at fastholde denne ansvarsplacering. Det har imidlertid hele tiden været en forudsætning for den fulde undervisningspligt, at undervisningen af svært handicappede elever tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med deres muligheder og behov, og ministeriet har derfor i den sag, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, dispenseret fra timetalskravet i to helt specielle tilfælde. Det ene drejede sig om en 16-årig elev, der efter en årrækkes undervisning endnu ikke var i stand til at modtage mere end 1 times daglig undervisning. Det andet tilfælde omhandlede en elev, der var fyldt 18 år og således ville kunne undervises efter lov om specialundervisning for voksne.

Spm. nr. S 96

Til *energiministeren* (15/10 85) af:

Riishøj (SF):

»Kan ministeren bekræfte eller afkræfte oplysningerne om, at England meget hurtigt vil kunne forøge leverancerne af kul til Danmark, svarende til kulimporten fra Sydafrika, og om, at den pris, 542 kr. pr. ton, der er blevet omtalt, ligger ca. 70 kr. højere end det aktuelle prisniveau for langtidskontrakterne for de sydafrikanske kul?«

Begrundelse